

(המשך מעמוד 13)

במנהיגותו העליונה של יאסר ערפאת עצמו. מקומו בליבם של ארבעה מיליון פלסטינים באשר הם מובטח, וגם אויביו המושבעים אינם חלמים על האפשרות להדיחו (אלא בדרך של רצח).

שנית: למרות כל הפשרות הומניות, דבק ערפאת באופן עיקבי במדיניותו, החותרת להסדר מדיני, ואשר נציגה הכולט ביותר היה עיצאם סרטאוו.

שחרי זהו עיקר הפרשה בולה: לא היה צורך במרד של הפקדים, אלמלא דבק ערפאת במדיניות זו.

מרד של מפקדים הוא תמיד אמצעי קיצוני, ואין משתמשים בו אלא במקרה קיצוני. עצם העובדה שקבוצת המפקדים החליטה לנקוט עמדה קיצונית זו מעידה על הערכתם שערפאת דבק בתפיסתו לחלוטין.

אבן לפני שלושה שבועות פירסם כתביהעת הלונדוני מידל איסט ("המיוזר התיכון") הצהרה של יאסר ערפאת, שבה פירט את מטרותיו יותר מכפי שעשה אי פעם. אין זה מיקרה שהצהרה רבתי-חשיבות זו הושקתה לחלוטין עליי התעמולה הישראלית ואמצעי התיקשות בישראל.

בהצהרה זו מבריל ערפאת בבירור ובפירוש בין "החלום" (הסיפור הישן על המדינה הדמוקרטית-החילונית, שבה יחיו יהודים וערבים ביחד), "הרציו" (תוכנית-החלוקה משנת 1947) ו"האפשרי".

הוא מפרט בצורה חד-משמעית את הפיתרון האפשרי, שהוא רוגל בו. בין השאר:

- מדינה עצמאית על ארמיתנו האומית.
- נסיגת ישראל מהשטחים שכבשה ב-1967... כל השטחים האלה, וביניהם מיוזר-ירושלים, הם הארמה למדינתנו הפלסטינית העצמאית. (כל ההגשות הן שלי).
- על מועצת-הביטחון לערוב שלום בריקיימא, בתוך גבולות בטוחים, לכל המדינות במרחב, ובייחוד המדינה הפלסטינית וישראל.
- בדברנו על ביטחון, אנחנו מדברים על ביטחון הדר... אנו מוכנים לגבל ערובות בינלאומיות, ערובות מטעם מועצת-הביטחון.
- יש מיספר גדול של פלסטינים החיים ושימישכו לחיות, בישראל. לא נסכים לכך שבני-עמנו, הנשארים בישראל, יהיו אורחים ממדינת שניה.
- אי-אפשר לבטוח בארצות-הברית, אך היא חשובה לכל פיתרון של ש.ל.ו... יש לארצות-הברית תפקיד שלילי, אך עלינו לטפל בעניין זה כדי להשיג שלום בריקיימא.

אלה הם דברים ברורים.

באותה הצהרה גם מפרט ערפאת את דעתו על פרטי הביצוע: כוח-החיות הכלכלי של המדינה הפלסטינית אשר תקום בגדה וברצועה, יחסייה עם ירדן ושאר מדינות-ערב, פיתרון בעיית-הפליטים, מהות המדינה וסימלי ריבונותה — לא רק דגל ודרכון, אלא גם ביטחון וייצוג בינלאומי. הוא מביע את הסכמתו לכלול את נציגי אש"ף במישלחת כל-ערבית, ואף קובע בפירוט כי אש"ף, בהיותו נציגם של כל הפלסטינים, מוכן להיות מייצג גם על-ידי פלסטינים שאינם חברי אש"ף.

וזהו הצהרה מרחיקת-לכת. כל מי שהתלונן בעבר ערפאת אינו מוכר כלשון חד-משמעית, לא יוכל לחזור על כך הפעם.

הדבר מסביר את עיתוי המרד ועוצמתו. ההצהרה היא מכה חמורה לסוריה ולחזית-הסורב, והיא מעידה על הביטחון העצמי של הנהגת פת"ח.

אותו יוכוח מלון אלכסנדר בכירות העליתי עור נימוק: כוחה של תנועת-השלום הישראלית, טענתי שכוחה גובר, שהיא תשפיע על ההכרעות בישראל, ושהיא תספק להנהגת פת"ח תמריץ נוסף להגברת הקו המתון, הבטחה זו לא קריימזה.

תנועת-השלום לא היתה מסוגלת לספק לכוחות המתונים באש"ף סיוע כלשהו. היא לא הביאה להחלפת הממשלה בישראל, ולא הצליחה אף לשכנע את "היונים" במפלגת-העבודה להיפגש עם ראש פת"ח.

ואילו האמריקאים לא היו מוכנים להבטיח להנהגת פת"ח תמורה מוחשית כל שהיא עבור הכרה בישראל.

אולם מרד קבוצת-הקצינים בפת"ח מוכיח כי למרות הכל, הקו של ערפאת מנצח — למרות 6 המיבשולים.

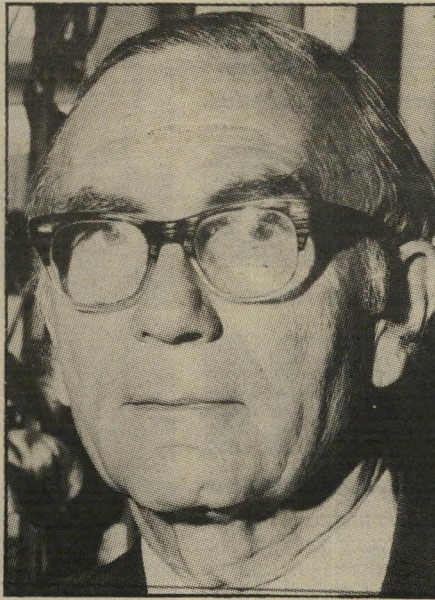
זה לא נאה לשופטים, אבל זה קורה...

פורש דבורין - חשדנות

פורש שילה - תככים

פורש כהן - מתח

מילחמת הירושה במחוזי

אין כמעט כל ספק כי היא תמונה למישרת נשיא בית-המשפט. מאחר שהיא שופטת מוכשרת, אשה נעימת-הליכות ובעלת זכות ותק, אין כל סיבה להעריף מישהו אחר על פניה.

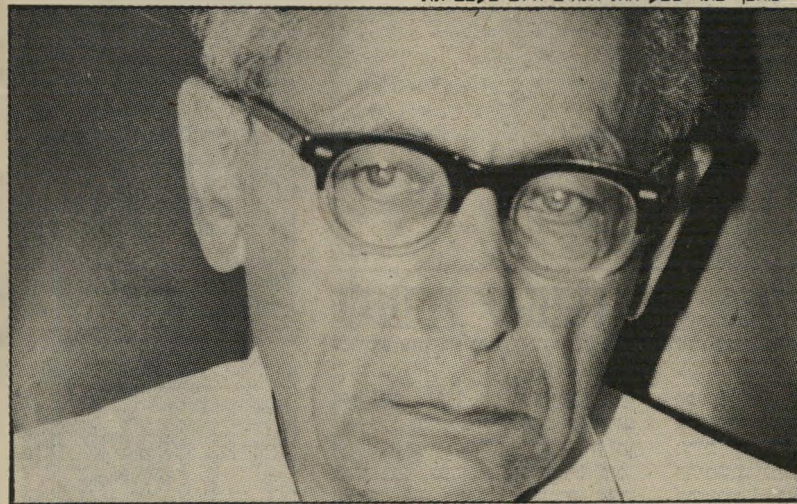
השופטת אבנור נמצאת כעת בבית-המשפט העליון במינוי-זמני. המינוי מסתיים באמצע החודש הבא. אולם לפני חודשים אחרים חל שינוי במעמדה האישי של השופטת. היא נישאה בשנית לגבר ירושלמי, והמינוי לבית-המשפט העליון עזר לה בתקופה זו. השמועות אמרו, כי היא מעדיפה לעבור לירושלים כדי להיות ליד בעלה. אין לדעת כיצד תחליט.

הוותיק ביותר אחרי השופטת אבנור הוא השופט שמואל קווארט. יש לשער כי הוא ימונה כנשיאת-התורן, אך גם מינוי זה יימשך שנה אחת בלבד, שכן אז יגיע גם תורו של השופט קווארט לפרוש לגימלאות.

את כל הערכת השיקולים מסבכת העובדה כי נשיא בית-המשפט העליון, השופט יצחק כהן, עומד גם הוא לפרוש-לגימלאות בספטמבר השנה. מכיוון שהוא יושב על "הכסא הרתי", אמור לרשת אותו שופט רתי.

אחד השופטים הנכאים בחשבון הוא השופט אלישע שיינבוים, גם הוא מוותיקי בית-המשפט בתל-אביב. אם אומנם ימונה שיינבוים לבית-המשפט העליון בחודשים הקרובים, יתפנה עוד מקום בצמרת בתל-אביב.

בעמדות-מפתח קרובות מאוד תימצאנה אז שתי השופטות הנוספות של בית-המשפט, שולמית ולנשטיין והדסה בן-עיתו. יתכן מאוד, כי אחרי שירגעו הרוחות ויתברר גורל המינויים לבית-המשפט העליון, תעמוד בראש בית-המשפט המחוזי בתל-אביב נשיאה, ולצידה שתי

פורש עליון כהן - מי יירש את המושב הדתי?

נשיאות-תורניות. זה עלול להיות מצב פרדוכסלי, מכיוון שלמרות הצמרת מרובת-הנשים יש רק שש שופטות שבין 40 שופטי בית-המשפט המחוזי. בימים אלה אחוז בית-המשפט המחוזי תככים ואוירת-חשדנות. כמה שופטים, בעלי שאיפות קידום, מתישים את עצמם בריצה לצמרת, ריצה שתסתיים בעוד זמן קצר. **אילנה אלון**

הוותיק והנוהג הרגיל, קודם ומונה שופט צעיר, יעקב טירקל. הוא קודם על פני ארבעה שופטים שקדמו לו מבחינת הוותק. אחד מהם, הוותיק ביותר, אליהו גלסנר, פוצה בכך שמונה כנשיאת-התורן — מישרה שלא היתה קיימת עד אז בבית-המשפט בבאר-שבע.

נישואין ופיתוי

לפני "מהפך באר-שבע" היתה עוד דוגמה אחת בולטת לקידום יוצא-דופן — זו של השופט רוב לוין. הוא קודם ב-1980 למשרת נשיאת-התורן בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב מעל ראשיהם של כעשרה שופטים בעלי ותק גדול משלו. שנתיים אחר כך מונה השופט לוין לבית-המשפט העליון.

מהפך באר-שבע הוא הגורם היום בעצם את

מילחמת הדיאדוכים כבר החלה בבית-המשפט המחוזי, אמר בעצב שופט בכיר. "זה מצער אותי לומר זאת וזה לא יאה לשופטים — אבל זו ממש מילחמה".

הקרב נטוש על משרת נשיא בית-המשפט המחוזי בתל-אביב ומשרת של שני נשיאים תורניים בו. באופן מייקרי ויוצא-דופן יתפנו שלוש משרות אלה במהלך חודש וחצי, עוד לפני תום פגרת בתי-המשפט השנה. זהו מיקרה נדיר, שבו מתפנות כלי-כך הרבה משרות-צמרת בבת-אחת, ומאפשרות קידום והילופי מישרות ככל מערכת בית-המשפט בתל-אביב.

קשרים פוליטיים בלישכת השר

ראשון פורש לגימלאות הנשיא, השופט בנימין כהן, אשר יגיע לגיל 70 ב-17 ביולי השנה. כחודש אחריו, 21 באוגוסט — יפרוש השופט יצחק שילה ויפנה את משרת הנשיאת-התורן. אחרון הפורשים הוא השופט חיים רבורין, שייצא לגימלאות בתחילת ספטמבר, ויפנה גם הוא משרה של נשיאת-התורן.

מישרות בכירות אלה אינן נושאות בחובן רק כבוד, אלא גם הטבה ניכרת במשכורת. שכן, גם נשיאים-תורניים משתכרים הרבה יותר מאשר שופטי-מחוזי רגיל.

לפי החוק, ממנה שריה-משפטית את נשיא בית-המשפט המחוזי לפי שיקול-דעתו ועליו רק להתיעץ עם נשיא בית-המשפט העליון. מאחר ששרי-המשפט הם אישיות פוליטית מובהקת, מפעילים כבר כל שוחרי המישרות את קשריהם הפוליטיים ואת לחציהם האחרים על השר. "אני מקווה שהשר יתיעץ ויקשיב לנשיא בית-המשפט העליון באשר למינויים", אמר שופט בכיר, "בסופו של דבר השר אינו מכיר את השופטים, הוא עוסק יותר במדיניות".

למרות שהדבר אינו קבוע בחוק, היה מקובל ונהוג בעבר כי עם פרישת נשיא, מתמנה השופט הבא אחריו על פי הוותק, גם משרותיהם של נשיאים תורניים אוישיש בשיטה זו. מפעם לפעם היו חריגות קטנות מהנהוג הרגיל, אבל חריגות מרחיקות לכת לא היו עד לפני כשנתיים.

ב-1981 אירע בבאר-שבע מה שקרוי בפי האופטיים "המהפך של באר-שבע". באותה שנה פרש מתפקידו נשיא בית-המשפט בבאר-שבע, השופט שלמה אליקים. הוא פרש שנה וחצי לפני המועד הקבוע בחוק לפרישה לגימלאות, והיה צורך רחוף למלא את מקומו.

אולם תחת למנות את הבא אחריו בתור, על פי